

[Knud Kristensen.]
ningen. Der er dernæst stillet en lang Række Ændringsforslag, hvoraf jeg kun skal omtale to Forhold.

Der blev i sidste Rigsdagssamling vedtaget et Forslag om Oprettelse af Hvedholm Plejehjem, som nu er blevet færdigt og taget i Brug og dermed indgaaet paa Statens Budget, hvad der har bevirket en lang Række Ændringsforslag. Den samlede Udgift paa dette specielle Punkt andrager 124 646 Kr. og Indtægten 101 025 Kr., saaledes at Udgiften for Staten bliver 23 621 Kr. Dette findes omtalt under Nr. 60 i Betænkningen.

Det andet Spørgsmaal, som jeg finder Anledning til at omtale, angaar en Udvidelse af Antallet af Plejere paa Viborg Sindsygehospital. Finansudvalget har tiltraadt denne Udvidelse paa Tillægsbevillingsloven, skønt man nærede visse Betænkeligheder. Man gik med dertil i Henhold til de Oplysninger, der forelaa fra Lægerne derovre, om, at det var uforvarsligt, saadan som det gik nu. Konsekvensen deraf er blevet, at der ogsaa paa selve Finansloven maa stilles Ændringsforslag til Løn og øvrige Udgifter for disse Plejere. Dette findes omtalt i Betænkningen under Nr. 61.

Dernæst er der under § 26 en forøget Udgift til Oprettelse af en Sindssygeanstalt i Rødbyhavn. Hertil bevilgede vi i sidste Rigsdagssamling et Laan paa 552 500 Kr., men det har nu vist sig, at man ved Beregningen af Udgifterne til Opførelsen af Sindsygehospitalerne har beregnet visse Ingeniørarbejder for lavt, saaledes at Udgifterne nu er anslaaet til 663 800 Kr. Til § 26 er der altsaa stillet Ændringsforslag om en Forhøjelse af Laanet.

Endelig er der af de ærede Medlemmer Hr. Willesen og Hr. Axel Dam stillet tre Ændringsforslag til Sundhedsministeriets Budget, som findes paa Blad Nr. 102 under Nr. 50, 51 og 52.

Jeg skal tillade mig at anbefale alle de Ændringer, som er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget, og anbefale at stemme imod de Ændringsforslag, som er stillet af de ærede Medlemmer Hr. Willesen og Hr. Axel Dam.

Willesen: De to første af de af os stilledes Ændringsforslag er stillet ud fra de

samme Principper, som jeg har gjort Rede for under de andre Ministerier. Aarsagen til, at vi har stillet det sidste Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 52, hvor vi foreslaar at forhøje Tilskuddet til forebyggende Børneforsorg, er, som jeg allerede har omtalt ved Finanslovens første Behandling og ogsaa ved tidligere Lejligheder her i Tinget, den, at efter de Oplysninger, jeg har modtaget fra særlig kompetent Side af Personer, der selv deltager aktivt i den forebyggende Børneforsorg, er Nøden indenfor den Del af Børneverdenen, hvorpaa saavel den offentlige som den private forebyggende Børneforsorg maa tage Sigte, desværre vedblivende saa stor, eller rettere, den maa nærmest betragtes som stigende, ikke mindst paa Grund af de daarlige Boligforhold, at en Udvidelse af den forebyggende Børneforsorg vil være i høj Grad ønskelig. Og i Forbigaaende bemærket, naar den højtærede Minister ved Finanslovens første Behandling ankede over, at jeg, der ellers havde stillet Forslag om Nedskæringer, paa dette Punkt ønskede en Forhøjelse, og ikke rigtig kunde finde Sammenhæng deri, skal jeg kun ganske kort gentage, hvad jeg da sagde, at vi finder, at sociale Foranstaltninger af denne Art, der tager Sigte paa at bevare den opvoksende Slægt saa meget som muligt fra den nuværende Samfundsordnings nedbrydende Indflydelse, maa være i højeste Grad af Interesse ikke mindst for et Parti som vort, der tager Sigte paa en hel Samfundsomlægning efter vor Formening til bedre Tilstande. Og vi maa jo ogsaa huske paa, at det gaar saaledes, at medens Græsset gror, dør Horsemor, og at den Slægt, der skulde vokse op til Arbejdet under forhaabentlig bedre Tilstande, ikke forinden maa blive ødelagt af de nuværende. Det er ud fra saadanne Synspunkter, vi har stillet dette Forslag. Denne Side af Debatten skal jeg i øvrigt ikke komme nærmere ind paa, fordi jeg ønsker at understrege, at dette Forslag er stillet netop ud fra Bevidstheden om, at der trænges til, at de Personer og Institutioner, der varetager en saa højst nødvendig Samfundsopgave, under de nuværende Forhold fra det offentliges Side faar saa vid en Støtte, som Loven overhovedet hjemler.

Den højtærede Minister erklærede ved Lovens første Behandling, at naar jeg havde